सर्गः १७ दुर्गाणि दुर्ग्रहाण्यासंस्तस्य रोद्धुरपि द्विषां।
न हि सिंहो गजास्कन्दी भयाद्गिरिगुहाशयः॥५५॥
कामं प्रकृतिवैराग्यं सद्यः शमयितुं क्षमः। यस्य
कार्य्यः प्रतीकारः स तं नैवोपपादयेत्॥५६॥

दुर्गाणीति। द्विषां शत्रूणां रोद्धुरोधकस्यापि तस्य राज्ञः दुर्गाणि महीदुर्गादीनि आसन् स्थितानि किं दुः दुर्ग्रहाणि दुरतिक्रमणीयानि परैरिति शेषः। दुर्गकरणेन तस्य सभयत्व निरस्यन्नर्थान्तरमुपन्यस्यति नहीति हि यतः गजानास्कन्दितुं हिंसितुं शीलमस्य असौ सिंहो भयात् गिरिगुहायां शेत इति तादृशो न अपितु स्वभावतएव॥५५॥ काममिति। प्रकृतिवैराग्यं प्रकृतीनां वैराग्यं विरक्तिं कथञ्चिज्जातमिति शेषः सद्यस्तत्क्षणादेव कामं यथेच्छं शमयितुं नाशयितुं क्षमः शक्तः स राजा यस्य प्रकृतिवैराग्यस्य प्रतीकारः कार्य्यः कर्त्तव्यः तत् प्रकृतिवैराग्यं नैवोपपादयेत् उपपादितवान् उत्पन्नप्रतीकारापेक्षया अनुत्पादनं वरमितिभावः॥५६॥